

Tülin Daloğlu¹
ABD Merkezi Direktörü

KASIM 2026 ARA SEÇİMLERİ

ALİŞILMIŞIN DIŞINDA BİR ARA SEÇİM- III

SANDIKTAKİ OY, KONGRE'DEKİ GÜÇ: AMERİKAN SİYASETİNDE SEÇİM HARİTALARI MÜCADELESİ

3 Kasım ABD Kongre seçimleri yaklaşırken Cumhuriyetçiler ve Demokratların seçmenlerin oylarını kazanmak için verdikleri rekabetin yanı sıra seçmen tercihlerinin siyasi temsile nasıl dönüşeceğini etkileyen kurallar ve düzenlemeler üzerinde yürüttükleri mücadeleye de dikkat çekmek gerekiyor. Bu mücadelenin merkezinde, seçim bölgelerinin siyasi avantaj sağlayacak şekilde yeniden çizilmesi yer alıyor. Cumhuriyetçilerin 2010 nüfus sayımı ardından sistemli bir stratejiye dönüştürdükleri bu yöntem, Temsilciler Meclisi ve eyalet yasama organlarındaki güç dengelerini etkiledi. İki parti de bu uygulamayı siyasi amaçlarla ilk kimin kullandığını tartışmayı sürdürse de bugün aynı yöntemleri birbirlerine karşı kullanıyorlar. Üstelik Demokratlar, bir dönem eleştirdikleri bu siyaseti Cumhuriyetçilerin elde ettiği yapısal avantajları dengelemek amacıyla kendileri için de meşrulaştırmış görünüyorlar. Bu durum, seçimlerde kimin daha fazla oy alacağından bağımsız olarak, siyasi temsilin ne kadar adil ve seçmen iradesini ne ölçüde yansıttığı sorularını da gündeme getiriyor.

Ancak partilerin seçim bölgelerini yeniden belirleme yarışının bugün ne anlama geldiğini kavramak için şu soruyla başlamak gerekiyor: Cumhuriyetçilerin 2010 nüfus sayımından sonra seçim bölgelerini kendi lehlerine düzenleyerek elde ettikleri avantajların ne kadarı bugün hâlâ geçerli? Öncelikle bu avantajların, 2020 nüfus sayımının ardından hazırlanan yeni haritaların yanı sıra Demokratların önceki yıllarda yürüttükleri hukuki ve siyasi mücadelelerle de kısmen azaltıldığını belirtmek gerekiyor. Örneğin, Pensilvanya'da 2011'de hazırlanan seçim haritası, açılan davalar sonucunda 2018'de

¹ <https://www.tepav.org.tr/tr/ekibimiz/s/1498>

Bu çalışmada ifade edilen bulgular, yorumlar, öneriler ve görüşler tamamen yazar(lar)ına aittir. TEPAV'ın resmi görüşü değildir. © TEPAV, aksi belirtilmedikçe her hakkı saklıdır.

eyalet Yüksek Mahkemesi tarafından iptal edildi.² Kuzey Karolina'da da benzer hukuki girişimler, seçim bölgelerinin 2020 seçimleri öncesinde yeniden çizilmesinin yolunu açtı.³ ABD'de Anayasa gereği her 10 yılda bir yapılan nüfus sayımının ardından Temsilciler Meclisi'ndeki sandalyeler eyaletlerin nüfuslarına göre yeniden dağıtılıyor; eyaletlerdeki seçim bölgeleri nüfus değişiklikleri doğrultusunda yeniden düzenleniyor. Ancak hukuki mücadelelerin yanı sıra Michigan gibi eyaletlerde seçim bölgelerinin belirlenmesine yönelik reformlar ve 2020 nüfus sayımının ardından hazırlanan yeni haritalar da Cumhuriyetçilerin geçmişte elde ettiği avantajların bir bölümünü kaybetmelerine yol açtı.⁴ Buna karşılık Cumhuriyetçiler, Texas, Florida, Georgia ve Ohio gibi eyaletlerde seçim bölgelerinin belirlenmesindeki hâkimiyetlerini büyük ölçüde korudular.⁵ Dolayısıyla 2010'da elde edilen siyasi üstünlük, aynı haritalar üzerinden devam etmese de eyalet yönetimleri üzerindeki kontrol ve seçim bölgelerinin belirlenmesindeki siyasi etki sayesinde kısmen varlığını sürdürüyor. Bugünkü mücadele de esasen bu avantajların korunması, azaltılması veya tersine çevrilmesi üzerine kuruluyor.

Bu rekabet, Donald Trump'a yönelik hoşnutsuzluğun Cumhuriyetçiler açısından yaratabileceği siyasi kayıplar nedeniyle daha da önem kazanıyor. MAGA tabanının bir bölümü de dahil olmak üzere Trump'a oy vermiş Cumhuriyetçilerin, vaatlerin yerine getirilmediği, özellikle İran savaşıyla birlikte yeni savaşa girilmeyeceği sözünün tutulmadığı ve aldatıldıkları düşüncesiyle sandığa gitmeyerek partilerini cezalandırmaları ihtimal dahilinde.⁶ Ancak Trump'a yönelik bu hoşnutsuzluğun seçmenlerin hızla Demokratlara yöneleceği anlamına geldiğini düşünmek de doğru olmaz. Üstelik, Cumhuriyetçilerin seçmen desteğinde yaşanabilecek gerilemenin Kongre'deki sandalye dağılımına aynı ölçüde yansıtacağı da söylenemez. Seçim haritaları üzerindeki mücadele tam da bu nedenle önem taşıyor.

Cumhuriyetçilerin on yıllık avantajı nasıl oluştu?

Bugünkü rekabetin kökleri, Cumhuriyetçilerin 2010 seçimleri öncesinde geliştirdiği REDMAP⁷ (Redistricting Majority Project) stratejisine dayanıyor. Projenin amacı, eyalet yasama organlarında çoğunluğu ele geçirerek nüfus sayımının ardından Kongre ve eyalet seçim bölgelerini kendi lehlerine düzenlemektir.

Amerikan seçim sisteminde asıl tartışma, seçim bölgelerinin sınırlarının nasıl ve kimler tarafından belirlendiği üzerinde yoğunlaşıyor. Zira birçok eyalette bu süreçte belirleyici olan siyasi parti, seçim bölgelerinin sınırlarını kendi lehine şekillendirerek oyların sandalyelere dönüşme biçimini etkileyebiliyor. Bu da bir partinin aldığı toplam oy oranı ile Temsilciler Meclisi'nde kazandığı sandalye sayısı arasında önemli farklar olmasına neden olabiliyor.

² Brennan Center for Justice, "League of Women Voters of Pennsylvania v. Commonwealth of Pennsylvania," 29 Ekim 2018, <https://www.brennancenter.org/our-work/court-cases/league-women-voters-pennsylvania-v-commonwealth-pennsylvania>

³ Brennan Center for Justice, "Harper v. Lewis," <https://www.brennancenter.org/our-work/court-cases/harper-v-lewis>

⁴ Brennan Center for Justice, "Anti-Gerrymandering Reforms Had Mixed Results," 2022, <https://www.brennancenter.org/our-work/analysis-opinion/anti-gerrymandering-reforms-had-mixed-results>

⁵ InfluenceWatch, "National Democratic Redistricting Committee (NDRC)," <https://www.influencewatch.org/political-party/national-democratic-redistricting-committee-ndrc/>

⁶ Joey Cappelletti ve John Hanna, "Trump Rallies in Kansas as Rising Farm Costs Fuel Republican Concerns About Voter Turnout," *Associated Press*, 20 Ekim 2026, <https://apnews.com/article/farmers-enthusiasm-trump-republicans-midterms-kansas-iowa-806aed24f271a422f16d1a41f2610e42>

⁷ Republican State Leadership Committee (RSLC), "REDMAP: Political Report – Final Report," 21 Aralık 2010, <https://www.p2012.org/113th/redmap122110pr.html>

Cumhuriyetçiler bu mekanizmanın stratejik önemini erken kavradılar. 2010 seçimlerinin ardından 25 eyalette yasama organının her iki kanadında çoğunluğu ele geçirdiler.⁸ Böylece 2011'den itibaren hazırlanan seçim haritalarında önemli bir üstünlük sağladılar.⁹

Sonuçlar dikkat çekiciydi. Cumhuriyetçiler, 2016 Temsilciler Meclisi seçimlerinde Demokratları ülke genelindeki oy oranında yalnızca bir puan geride bırakmalarına rağmen 435 sandalyenin 241'ini kazandılar. Brennan Center'ın hesaplamasına göre seçim bölgelerinin partizan biçimde düzenlenmesi Cumhuriyetçilere en az 16 ilave sandalye avantajı sağlamıştı.¹⁰

Michigan'da 2012 seçimlerinde Demokrat adaylar, oyların yaklaşık yüzde 51'ini almalarına rağmen 14 Kongre sandalyesinden yalnızca beşini kazandılar.¹¹ Virginia'da ise Cumhuriyetçiler oyların yaklaşık yüzde 50'sini alarak 11 sandalyenin sekizini elde ederken, Demokratlar yaklaşık yüzde 48 oy oranıyla yalnızca üç sandalye kazanabildiler.¹²

Amerikan siyasetinde *gerrymandering* olarak bilinen bu uygulamanın tarihi, ülkenin kuruluş yıllarına kadar uzanıyor. Kavramın kökeni, 1812'de Massachusetts Valisi Elbridge Gerry'nin¹³ kendi partisinin lehine çizilen seçim bölgelerini onaylamasına dayanıyor. Ortaya çıkan bölgelerden birinin şekli semendere (*salamander*) benzetilince Gerry'nin soyadıyla bu sözcüğün birleşimiyle *gerrymandering* terimi ortaya çıkıyor. İki yüzyılı aşkın süredir Amerikan siyasetinin bir parçası olan bu yöntemin temelinde, rakip partinin seçmenlerini az sayıda bölgede yoğunlaştırmak (*packing*) veya farklı bölgelere dağıtarak etkilerini azaltmak (*cracking*) yatıyor. Böylece bir parti eyalet genelinde daha fazla oy alsa bile daha az sandalye kazanabiliyor. Üstelik seçim bölgelerinin sınırlarını belirleme yetkisini elinde bulunduran siyasi güçler, bu avantajı sonraki seçimlere de taşıyabiliyor.

Demokratların stratejik dönüşümü

Demokratların bu yapısal üstünlüğe karşı örgütlü yanıtı 2017'de ortaya çıktı. Obama döneminde Adalet Bakanı olan Eric Holder'ın öncülüğünde kurulan National Democratic Redistricting Committee (NDRC)¹⁴, Cumhuriyetçilerin REDMAP stratejisine karşı bir girişim olarak ortaya çıktı.

Elbette Demokratları böyle bir karşı strateji geliştirmeye yönelten nedenlerin başında, seçim bölgelerinin belirlenmesinde Cumhuriyetçilerin elde ettiği büyük üstünlük geliyor. Neticede, 2010 nüfus sayımının ardından Cumhuriyetçiler 173 Kongre sandalyesinin seçim bölgelerini

⁸ Republican State Leadership Committee (RSLC), "The RSLC Redistricting Majority Project — REDMAP," 2010, https://www.brennancenter.org/sites/default/files/legal-work/Agre_v_Wolf_Plaintiffs-Proposed-Findings-of-Fact.pdf;

⁹ Justin Levitt, "Maps Across the 2010 Cycle," All About Redistricting, Loyola Law School, <https://redistricting.lls.edu/resources/maps-across-the-cycle-2010-congress/>

¹⁰ Laura Royden ve Michael Li, "Extreme Maps," Brennan Center for Justice, 9 Mayıs 2017, <https://www.brennancenter.org/our-work/research-reports/extreme-maps>

¹¹ Federal Election Commission (FEC), *Federal Elections 2012: Election Results for the U.S. President, the U.S. Senate and the U.S. House of Representatives*, Washington, D.C., 2013, Michigan seçim sonuçları, <https://www.fec.gov/introduction-campaign-finance/election-results-and-voting-information/federal-elections-2012/>

¹² Federal Election Commission (FEC), *Federal Elections 2012: Election Results for the U.S. President, the U.S. Senate and the U.S. House of Representatives*, Washington, D.C., 2013, Virginia seçim sonuçları, <https://www.fec.gov/introduction-campaign-finance/election-results-and-voting-information/federal-elections-2012/>

¹³ The Hill, "How Democracy Dies, Right Here in America," <https://thehill.com/opinion/judiciary/4293643-how-democracy-dies-right-here-in-america/>

¹⁴ National Democratic Redistricting Committee (NDRC), resmî internet sitesi, <https://democraticredistricting.com/>

belirleme sürecinde kontrol sahibi olurken Demokratların kontrolündeki sandalye sayısı yalnızca 44'te kaldı.¹⁵

Holder, başlangıçta bağımsız seçim komisyonlarının oluşturulmasını, eyalet yönetimlerindeki siyasi dengelerin değiştirilmesini ve partizan biçimde çizilen seçim haritalarına karşı hukuki mücadele yürütülmesini savundu.

Cumhuriyetçilerin Trump'ın ikinci döneminde başlattıkları yeni hamle ise bu mücadeleyi farklı bir aşamaya taşıdı. Trump'ın 2025 yazında yaptığı çağrının ardından Texas'ta Cumhuriyetçilerin kontrolündeki eyalet yönetimi, 2030 nüfus sayımını beklemeden Kongre seçim bölgelerini yeniden çizmek için harekete geçti. Amaç, 2026 seçimlerinde Cumhuriyetçilere 5 ek sandalye kazandırabilecek bir harita oluşturmaktır. Demokrat eyalet milletvekilleri, oylamayı engellemek amacıyla Teksas'ı terk ederek yasama organının toplanması için gerekli çoğunluğun oluşmasını engellemeye çalıştı. Ancak bu girişim sonuç vermedi ve yeni harita Ağustos 2025'te Cumhuriyetçi Vali Greg Abbott tarafından onaylandı.¹⁶

Texas'ta başlayan bu süreç kısa sürede başka eyaletlere de yayıldı. Kuzey Karolina'da Cumhuriyetçilerin kontrolündeki yasama organı, partiye bir ek sandalye avantajı sağlayabilecek yeni haritayı Ekim 2025'te kabul etti. Ohio'da aynı dönemde onaylanan düzenleme Cumhuriyetçilerin iki ek sandalye kazanma ihtimalini güçlendirirken, Florida'da da 2026'da Cumhuriyetçiler lehine yeni seçim bölgeleri oluşturuldu. Missouri'de ise Cumhuriyetçilerin hazırladığı harita hukuki engellere takıldı ve 2026 seçimlerinde önceki haritanın kullanılmasına karar verildi. Böylece seçim bölgelerinin yeniden çizilmesi, on yıllık nüfus sayımlarını izleyen olağan düzenlemelerin ötesine geçerek 2026 Kongre seçimleri öncesindeki siyasi rekabetin önemli araçlarından biri haline geldi.¹⁷

Cumhuriyetçilerin bu hamleleri karşısında Demokratlar da stratejilerini değiştirerek daha önce karşı çıktıkları yöntemlere başvurmaya başladı.

Kaliforniya'da Kasım 2025'te yapılan halkoylamasında, Demokratlara beşe kadar ek sandalye kazandırabilecek şekilde hazırlanan yeni seçim haritası kabul edildi.¹⁸ Virginia'da ise Nisan 2026'da seçmenlerin onay verdiği düzenleme, Demokratların eyaletteki sandalye sayısını 6'dan 10'a çıkarabilecek yeni bir haritanın önünü açtı. Ancak bu girişim hukuki engelle karşılaştı ve Virginia Yüksek Mahkemesi, referandumu Mayıs 2026'da geçersiz ilan etti.¹⁹ Böylece yeni seçim haritasının 2026 seçimlerinde uygulanmasının önü kapandı.

Nisan 2026 sonunda yapılan değerlendirmelerde, yeniden çizilen seçim haritalarının Cumhuriyetçilere 13, Demokratlara ise 10 ek sandalye avantajı sağlayabileceği öngörüldü.²⁰

¹⁵ Sundeep Iyer ve Keesha Gaskins, "Redistricting and Congressional Control: A First Look," Brennan Center for Justice, 25 Ekim 2012, <https://www.brennancenter.org/our-work/research-reports/redistricting-and-congressional-control-first-look>

¹⁶ Eleanor Klibanoff ve Carla Astudillo, "Gov. Greg Abbott Signs New Texas Congressional Map Designed to Give GOP Five More Seats," *The Texas Tribune*, 29 Ağustos 2025, <https://www.texastribune.org/2025/08/29/greg-abbott-signs-texas-congressional-map-redistricting/>

¹⁷ David A. Lieb, "9 States Have New US House Districts for the Midterm Elections After Trump Urged Changes," *Associated Press*, Ekim 2026, <https://apnews.com/article/redistricting-congress-trump-gerrymandering-midterm-c26a343527d6d3da51abffec2da94088>

¹⁸ Daniela Altimari, "California Voters Approve Ballot Measure to Green-Light New Congressional Map," *Roll Call*, 4 Kasım 2025, <https://rollcall.com/2025/11/04/california-congressional-map-redistricting-proposition-50/>

¹⁹ Virginia Department of Elections, "Supreme Court of Virginia Voids April 21 Redistricting Referendum," 8 Mayıs 2026, <https://www.elections.virginia.gov/news-releases/supreme-court-of-virginia-voids-april-21-redistricting-referendum-2.html>

²⁰ David A. Lieb, "A Redistricting Battle Among States Has Reshaped the US House Map Ahead of the Midterm Election," *Associated Press*, 30 Nisan 2026, https://www.washingtonpost.com/politics/2026/04/14/redistricting-congress-gerrymander-trump/1da7e92e-381b-11f1-90c4-9772c7fab03_story.html

Ancak Virginia ve Missouri'de sonraki aylarda verilen mahkeme kararları, bu hesaplamaları değiştirdi. Dolayısıyla seçim bölgelerinin yeniden çizilmesinden kaynaklanan avantajların kesinleşmiş sandalye kazanımları anlamına gelmediğini göz önünde bulundurmak gerekiyor.

Üstelik iki parti aynı hareket alanına sahip değil. Cumhuriyetçilerin kontrolündeki birçok eyalette haritaların değiştirilmesi daha kolayken, Demokratların güçlü olduğu bazı eyaletlerde bağımsız komisyonlar ve anayasal sınırlamalar bulunuyor.²¹

Ancak bu karşılıklı hamlelerin sonuçları, partilerin kazanabileceği ek sandalyelerle sınırlı değil. Kısa vadede siyasi avantajları dengelemeye yönelik bu adımlar, uzun vadede seçim bölgelerinin partizan hesaplarla yeniden düzenlenmesini Amerikan siyasetinin olağan bir parçası hâline getirme riskini barındırıyor. Bu da yalnızca partiler arasındaki güç dengesini değil, seçim sisteminin adil temsili ne ölçüde sağlayabildiğini de daha fazla tartışmalı hâle getirebilir.

Seçim rekabetinin hukuki sınırları

Seçim bölgelerinin belirlenmesine ilişkin mücadelede Amerikan Yüksek Mahkemesi'nin kararları da önemli bir rol oynuyor. Nitekim Mahkeme, 2019 tarihli *Rucho v. Common Cause* kararında²², siyasi partilere avantaj sağlamak amacıyla çizilen seçim haritalarına yönelik anayasal itirazların federal mahkemelerde karara bağlanamayacağına hükmetti. Bu da partizan seçim haritalarına karşı başvurulabilecek önemli bir federal denetim yolunu kapatırken, eyalet mahkemelerinin ve eyalet düzeyindeki hukuki düzenlemelerin önemini artırdı.

Nisan 2026'da verilen *Louisiana v. Callais* kararı²³ ise seçim bölgelerinin belirlenmesinde bir başka önemli değişikliğe yol açtı. Mahkeme, 1965 tarihli *Voting Rights Act*'in²⁴ azınlık seçmenlerinin siyasi temsiliyi korumayı amaçlayan ikinci maddesinin uygulanmasına ilişkin koşulları daralttı. Irka dayalı oy gücü kaybının kanıtlanmasını zorlaştıran bu karar, özellikle siyah seçmenlerin siyasi temsiliyi korumaya yönelik hukuki güvencelerin geleceğini tartışmaya açtı. Kararın ardından Cumhuriyetçilerin kontrolündeki bazı eyaletlerde seçim haritalarının yeniden düzenlenmesine yönelik girişimler de gündeme geldi.

Yüksek Mahkeme'nin 2026'da verdiği diğer kararlar ise seçim rekabetinin yalnızca seçim bölgelerinin sınırlarından ibaret olmadığını gösteriyor. Haziran ayında Mahkeme, Mississippi'de seçim gününe kadar postaya verilen oyların, belirlenen beş iş günlük süre içinde ulaşmaları hâlinde sayılabilesine izin veren düzenlemeyi federal seçim yasalarına uygun buldu.²⁵ Aynı ay, siyasi partilerin adaylarıyla koordineli biçimde yapabilecekleri seçim harcamalarına getirilen federal sınırlamaları da Anayasa'ya aykırı bularak kaldırdı. Bu karar,

²¹ Brennan Center for Justice, "Who Controlled Redistricting in Every State," 2022, <https://www.brennancenter.org/our-work/research-reports/who-controlled-redistricting-every-state>

²² Supreme Court of the United States, *Rucho v. Common Cause*, 588 U.S. 684 (2019), 27 Haziran 2019, <https://www.law.cornell.edu/supremecourt/text/18-422>

²³ Supreme Court of the United States, *Louisiana v. Callais*, Nos. 24-109 ve 24-110, 29 Nisan 2026, <https://www.law.cornell.edu/supremecourt/text/24-109> 2026-04-29

²⁴ Helen Brewer, "Supreme Court Narrows Voting Rights Act, Upending Redistricting Law," National Conference of State Legislatures, 30 Nisan 2026, <https://www.ncsl.org/state-legislatures-news/details/supreme-court-narrows-voting-rights-act-upending-redistricting-law>

²⁵ Supreme Court of the United States, *Watson v. Republican National Committee*, No. 24-1260, 29 Haziran 2026, <https://www.law.cornell.edu/supremecourt/text/24-1260>

parti örgütlerinin aday kampanyalarına daha fazla mali kaynak yönlendirebilmesinin önünü açtı.²⁶

Dolayısıyla Amerikan siyasetindeki rekabet, seçim bölgelerinin nasıl çizileceğinin ötesinde, oyların hangi koşullarda sayılacağından kampanyaların nasıl finanse edileceğine kadar seçim sürecinin farklı aşamalarında da kendini gösteriyor.

3 Kasım'da hangi güç dengesi değişebilir?

Bütün bu gelişmeleri değerlendirirken Temsilciler Meclisi ile Senato arasındaki farkı da göz önünde bulundurmak gerekiyor. Zira seçim bölgelerinin yeniden çizilmesi, Kongre'nin iki kanadındaki siyasi dengeleri aynı şekilde etkilemiyor.

Gerrymandering, doğrudan Temsilciler Meclisi seçimleri üzerinde etkili oluyor. Çünkü Temsilciler Meclisi vekilleri, eyaletler içindeki tek üyeli seçim bölgelerinden seçiliyor. Senatörler ise her eyalette seçmenlerin tamamının katıldığı seçimlerle belirleniyor ve nüfusundan bağımsız olarak her eyalette 2 senatör bulunuyor. Dolayısıyla seçim bölgelerinin yeniden çizilmesi Senato yarışlarında aynı avantajı sağlamıyor.

Demokratların Temsilciler Meclisi'nde çoğunluğu kazanması, Trump yönetimi açısından önemli bir siyasi kayıp anlamına gelebilir. Böyle bir sonuç, Demokratların Meclis'in soruşturma ve denetim yetkilerini kullanmasında belirleyici bir konuma gelmesini sağlayarak Trump üzerindeki siyasi baskıyı başkanlığının kalan iki yılında artırabilir. Ancak Cumhuriyetçilerin Senato'daki çoğunluklarını korumaları hâlinde Demokratlar Kongre'nin tamamında kontrol sağlayamayabilirler.

Bu nedenle Trump'a yönelik seçmen hoşnutsuzluğu ile Kongre'deki güç dengelerinin değişmesini birbirinden ayrı değerlendirmek gerekiyor. Cumhuriyetçi seçmenlerin bir bölümünün sandığa gitmemesi, özellikle oy farkının düşük olduğu seçim bölgelerinde etkili olabilir. Ancak Demokratların bu durumdan siyasi kazanım elde edebilmesi, kendi seçmenlerini sandığa taşımalarına ve kararsız seçmenlerin desteğini kazanmalarına da bağlı.

Sandıktaki sonuç, siyasi gücü ne kadar değiştirecek?

3 Kasım seçimlerinde ortaya çıkacak siyasi tablonun yalnızca seçmen tercihleriyle değil, seçim bölgelerinin nasıl düzenlendiğiyle de şekilleneceği ortada. Demokratların oy oranında sağlayabileceği üstünlüğün Temsilciler Meclisi'ndeki sandalye dağılımını²⁷ ne ölçüde etkileyeceğini ise seçim sonuçları gösterecek.

Dolayısıyla Trump'a yönelik seçmen desteğinde yaşanabilecek gerilemenin Kongre'deki güç dengelerine etkisi, seçim haritalarının sağladığı avantajlarla birlikte gelecek ayın sonlarına doğru yeniden ele alınmalı.

Ancak 3 Kasım seçimlerinin ötesinde, Amerikan demokrasisi açısından daha uzun vadeli bir sorunu da göz ardı etmemek gerekiyor. Seçim bölgelerinin siyasi çıkarlar doğrultusunda yeniden düzenlenmesinin her iki parti tarafından giderek benimsenmesi, bu uygulamanın Amerikan siyasetinde kalıcı hâle gelme riskini de beraberinde getiriyor. Kısa vadeli siyasi

²⁶ Federal Election Commission (FEC), "Supreme Court Finds Limits on Coordinated Party Expenditures Unconstitutional in NRSC v. FEC," 1 Temmuz 2026, <https://www.fec.gov/updates/supreme-court-finds-limits-on-coordinated-party-expenditures-unconstitutional-in-nrsc-v-fec-609-us-2026>

²⁷ Michael Li, Yuriy Rudensky ve Laura Royden, "Extreme Gerrymandering & the 2018 Midterm," Brennan Center for Justice, 23 Mart 2018, <https://www.brennancenter.org/our-work/research-reports/extreme-gerrymandering-2018-midterm>

hesaplarla atılan bu adımlar, uzun vadede demokratik temsilin adaletini daha da tartışmalı hâle getirebilir.

Nihayetinde yaklaşan seçimlerin önemi yalnızca Kongre'de hangi partinin çoğunluğu elde edeceğiyle sınırlı değil. Asıl mesele, seçim sisteminin seçmen iradesini ne kadar adil biçimde siyasi güce dönüştürebildiği. Çünkü demokratik hesap verebilirlik, seçmenin yalnızca oy kullanabilmesine değil, verdiği oyun siyasi iktidar üzerinde gerçek bir karşılık bulabilmesine de dayanıyor.